

Love and Steeds in the Mullai Tradition

T. Muthu Lakshmi

Registration No: 2321315402201019

Full-time Ph.D. Scholar, Department of Tamil

S. T. Hindu College, Nagercoil

Manonmaniam Sundaranar University, Abishekapatti, Tirunelveli

Dr. C. Jessy Rose

Associate Professor, Department of Tamil

S.T. Hindu College, Nagercoil

Manonmaniam Sundaranar University, Abishekapatti, Tirunelveli

Abstract

மலர்: 10

சிறப்பிதழ்: I

மாதம்: அக்டோபர்

வருடம்: 2025

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

DOI:

<https://doi.org/10.5281/zenodo.17346646>

The ancient and classical Tamil literature is characterized by its richness and depth. These literary works present themes of love and valor. Poems about love are categorized as “Aham,” while those that discuss valor alongside ethics and wealth are classified as “Puram.” Before the emergence of written forms, oral literature thrived during the era of valor. In that heroic world, everyone praised the hero and celebrated him with gifts. The hero was seen as the leader of the clans and the chief of the noble families. Arranging marriages based on the education of the groom and concluding alliances through wealth and prosperity is a practice that continues today. In this context, the “Kalithogai” beautifully depicts the love experiences of ancient people. In ancient times, during the era of valor or on the battlefield, the practice of “embracing” was customary for those who achieved victory, with the intention of marriage. The line “The one who embraced the hero’s chest will make the heart of the maiden tremble” highlights the honor bestowed upon valor. The people depicted in the “Mullai” tradition also relied on their steeds in their love lives. The title “Love and Steeds in the Mullai Tradition” explores the significance of horses in the romantic lives of the heroes.

Keywords: Kalithogai, Mullai Kali, Embracing, Bravery, Aayar Women, Love, Steed

References

1. Amman Kili Murugadas. – Sangam Poetry Composition: Tradition and Change, Kumaran Book House, Colombo–Chennai. (Edition: 200x)
2. Thirugnanasambandar, C. – Tholkappiyam: Poruladhikaram (Original Text and Commentary), Kathir Publications, 93 South Street, Thiruvaiyaru. (Edition: 2022)
3. Megaraasa, T. – Sangam Literature from an Archaeological Perspective (Based on Keezhadi Excavation Evidence), Tamil Research International Journal, July–August 2020.
4. Mohan, R. – Pathuppattu: First Part (Original Text and Commentary), New Century Book House (P) Ltd., 41 BIDC Industrial Estate, Ambattur, Chennai. (Edition: 2011)
5. Rajkouthaman. – Paripadal: A Perspective on a Lunar Cycle, Vidiyal Publications, 88 Indira Cardon 4th Street, Uppilpalayam Post, Coimbatore – 641015. (Edition: November 2011)
6. Viswanathan, Dr. A. – Kalithogai (Original Text and Commentary), New Century Book House (P) Ltd., 41 BIDC Industrial Estate, Ambattur, Chennai. (Edition: 2007)

முல்லைக்கலியில் காதலும் கால்நடையும்

தெ. முத்து ஸெட்சுரி

பதிவு எண்: 23213154022019

முழு நேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்க்கலை ஆய்வகம்

தெ.தி. இந்துக்கல்லூரி, நாகர்கோவில்

மனோன்மனியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், அபிஷேகப்பட்டி, திருநெல்வேலி

முனைவர் இ. ஜெஸிறோஸ்

இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்க்கலை ஆய்வகம்

தெ.தி. இந்துக்கல்லூரி, நாகர்கோவில்

மனோன்மனியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், அபிஷேகப்பட்டி, திருநெல்வேலி

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பழமையானதும் தொன்மை வாய்ந்ததுமாக விளங்குபவை சங்க இலக்கியங்கள். இவ்விவக்கியங்கள் காதலையும் வீரத்தையும் முன்வைக்கின்றன. காதலைப் பற்றிய பாடல்களை அகமென்றும், வீரத்தைப் பற்றிய பாடல்களைப் புறமென்றும் பகுத்துள்ளனர். இதில் வரிவடிவம் பிறக்கும் முன்பே வாய்மொழி இலக்கிய இன்பத்திலேயே இளைத்தது வீரயுகம். அவ்வீர உலகில் அனைவரும் வீரனையே சுற்றிப் பாராட்டிப் பரிசில் பெற்று வாழ்த்தினர். வீரனே குடிகளின் தலைமகனாகவும் மேட்டுக்குடிகளாகவும் காணப்பட்டான். கற்றவனைப் பார்த்துத் திருமணம் செய்து வைப்பதும், செல்வச் செழிப்பை முதன்மையாகக் கொண்டுமணம் பேசி முடிப்பதும் இன்றைய நடைமுறையாக உள்ளது. அந்த வகையில் கலித்தொகை பண்டைய மக்களின் காதல் காட்சிகளை அழகுறச் சித்தரிக்கிறது. பண்டையக் காலத்தில் வீரயுகத்திலோ போர்க்களத்திலோ வெற்றியை விளைவிப்பவனுக்கே திருமணம் என்ற நோக்கில் முல்லைக்கலியில் 'ஏறுதழுவுதல்' நடைமுறையாக இருந்தது. 'ஏறுதழுவியவன் மார்பைத் தழுவவே இணையாள் மனம் நெகிழ்வாள்' என்ற வரி ஆய்மகள் வீரத்திற்கு கொடுக்கும் சிறப்பை உணர்த்துகிறது. முல்லைக் கலியில் வரும் மக்கள் தன் காதல் வாழ்க்கையிலும் கால்நடையை உறுதுணையாகக் கொண்டனர். 'முல்லைக்கலியில் காதலும் கால்நடையும்' என்ற இத்தலைப்பானது ஆயர்களின் காதல் வாழ்வில் கால்நடை மீது அவர்களுக்கு இருந்த ஈடுபாட்டை ஆராய்வதாக அமைகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: கலித்தொகை, முல்லைக்கலி, ஏறு தழுவுதல், வீரம், ஆயர் மகளிர், காதல், கால்நடை

முன்னுரை

இன்று நமக்குக் கிடைக்கும் மிகச்சிறந்த கொடைகளில் ஒன்று சங்க இலக்கியங்கள். சங்ககாலமக்கள்தன்காதலையும்வீரத்தையும் வெளிக்காட்டுவதற்கு இயற்கையையும் பிற உயிரினங்களையும் கருப்பொருளாகக் கொண்டனர். இவை ஐவகை பூகோளரீதியான நிலப் பிரிவுகளோடு தொடர்புடையவை ஆகும். ஒவ்வொருநிலத்திற்கான சூழலின் அடிப்படையில் அங்கு காதல் நிகழ்கிறது. அந்தவகையில்

முல்லைக்கலியில் ஆயர்களின் வாழ்வில் காதல் கால்நடையை மையப்படுத்தியதாக அமைகிறது. இக்கட்டுரை ஆயர்களுக்கும் காதலுக்கும் கால்நடை எவ்வாறு இணைப்புப் பாலமாக இருந்தது என்பதை ஆராய்வதே நோக்கமாகக் கொண்டு அமைகிறது.

ஏறுதழுவுதல்

ஏறுதழுவுதல் என்பது பண்டைத் தமிழரின் திருமணநிகழ்வில் முதன்மையாக இருந்தது

என்பதை முல்லைக் கலிப்பாடல்கள் மூலம் அறிய முடிகிறது. முல்லை நில மக்களின் வாழ்வில், காளைகளை அடக்கும் வீரனைக் கண்டு காதல் கொள்வது, தன் காதலனைக் கரம்பிடிக்க நினைக்கும் ஆயர்குலப் பெண்ணின் விருப்பம் ஆகியவற்றைக் காணமுடிகிறது. ஏறுதழுவுதல் என்பது கொம்பு சீவி விடப்பட்டுக் கொழுகொழுவென்று வளர்ந்திருக்கும் இளங்காளை ஒன்றை விரட்டி அதைப் பின் தொடர்ந்து சென்று பிடிப்பது. இதனை 101 முதல் 107 வரையுள்ள முல்லைக்கலிப் பாடல்கள் விவரிக்கின்றன.

ஏறு தழுவி, ஏற்றுக்குரிய ஆய் மகளை ஆயன் காதல்புரிந்து மணம் புரிதல் பற்றிய செய்திகள் மற்ற முல்லைத்திணைப் பாடல்களில் இல்லை. எனவே இவை, முற்றிலும் தமிழுக்கு மதுரைப் புலவர் குழு வழங்கிய புதிய கொடையாகும். “நாட்டுப்புறவியல், தமிழ், ஏறு தழுவுதல் ஆகியவை புதிய பாண்டியர் காலத்தில் எழுச்சிபெற்ற மதுரையின் கலாச்சார வெளிப்பாடுகளாகும்”

(ராஜ்கௌத்தமன், கலித்தொகை - பரிபாடல் ஒரு விளிம்பு நிலை நோக்கு, பக்:112) என்கிறார் ராஜ்கௌத்தமன்.

பறை அறைந்து ஏறுதழுவியடக்கும் ஆடவரை ஒன்று சேருமாறு அரைக்கவல் விடுத்த பின்னர், ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட தொழுவத்தில் இவ்விழா நடைபெற்றது. ஏறுதழுவியதற்குத் தன்மகளைத் தருவேன் என்ற வழக்குப்படி நல்ல மகளிர் திரண்டு வந்தனர். ஏறுதழுவச் செல்லும் முன் நீர்த்துறையிலும், ஆலமரத்தின் கீழும் உறையும் தெய்வங்களை முறையாக வழிபட்ட பின்னர் தொழுவினுள் ஏறுதழுவதல் நடைபெற்றதை,

“நரையொடு துகள்எழ நல்லவர் அணிநிற்ப
துறையும் ஆலமும் தொல்வலி மராஅமும்
முறையுளி பராஅய், பாய்ந்தனர், தொழுஉ.”

(கலித்.முல்கலி.101.12-14)

என்ற பாடல் வரிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. காளையை அடக்க முடியாத வீரனைத்

திருமகள் போன்ற மாமை நிற உடம்பால் தலைவி தீண்டமாட்டாள் என்று அவளது வீரச்சிறப்பை,

“ஓஓ! இவள், பொருட்கல் நல்ஏறு
கொள்பவர் அல்லால்,
திருமா மெய்தீண்டலர்”

(கலித்.முல்கலி.102.9-10)

என்ற வரிகள் சிறப்பிக்கின்றன. தலைவன் தலைவியை விரும்பினாலும் வீரத்திற்கே முதலிடம் கொடுத்தமை புலனாகிறது. கலித்தொகை 103-வது பாடலில் ஏற்றினைத் தழுவுவார் வீரம் சிறப்பாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. மழை பெய்யும் காலத்தில் மலைக் குகையில் சிங்கம், குதிரை, களிறு, முதலிய விலங்குகள் ஒழுங்குக்கூடி இருந்தால் எப்படி இருக்குமோ அத்தகைய ஆரவாரத்துடன் இருந்தது. இதனை, “அரிமாவும், பரிமாவும், களிறும், கராமும் பெருமலை விடாரகத்து, ஒருங்கு உடன் குழீஇ

... ..

கொடி நறை சூழ்ந்த தொழுஉ.”

(கலித்.முல்கலி.103.18-21)

என்ற வரிகள் காட்சிப்படுத்துகின்றன. அத்தொழுவினுள் பொதுவன் தன் வயிற்றினின்றும் சரிந்த குடலைத் தாங்கி அதனை வயிற்றினுள் இட்டுக்கொண்டு மீண்டும் ஏறு தழுவினான் என்பதை,

“கோட்டொடு சுற்றிக் குடர் வலந்த ஏற்றின் முன்,
ஆடிநின்று, அக்குடர் வாங்குவான் பீடுகான்.”

(கலித்.முல்கலி.103.28-29)

என்ற வரிகள் சிறப்பிக்கின்றன. ஏறுதழுவும் பொதுவனின் வீரத்தையும், திறமையையும் பறைசாற்றும் ஒரு வழிமுறையாக ஏறுதழுவதல் இருந்ததைக் காண முடிகிறது. “உணவுக்காக மட்டுமன்றி வாழ்வியல் பண்பாட்டு நடைமுறைக் காகவும் காளை வளர்ப்பு முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்க வேண்டும். அத்தகைய காளையின் எலும்புகள் கீழடியில் கண்டெடுக்கப்பட்டிருப்பது முக்கியமானது. (த. மேகராசா, பக்: 1130).

ஆயர் மகளிரின் சிறப்புகள்

முல்லைத் திணையின் ஒழுக்கம் இருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தமுமாகும். பிறத்திணைகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது முல்லைநில மகளிரின் வீரமும் கற்பும் சிறந்திருப்பதைச் சங்க இலக்கியங்களில் காண முடிகிறது. அதைப்போன்று முல்லைக் கலியில் ஆயர் மகள் வீரத்திற்கே முக்கியத்துவம் கொடுப்பதை,

“கொல் ஏற்றுக் கோடு அஞ்சுவானை மறுமையும் புல்லாளே, ஆய்மகள்.”

(கலித்.முல்கலி.103.63-64)

என்ற பாடல் வரிகள் மெய்ப்பிக்கின்றன. காற்று போல் போய் விடுவது உயிர் என்று உணராமல், உயிரைக் காவல் காக்கும், காளையின் கொம்புக்கு அஞ்சுபவர் ஆயர்குல மகளிரின் தோளை அணைப்பது எளிதன்று, அதேநேரத்தில் தம்மை விரும்புபவர் கொல்லும் காளையின் கொம்புகளுக்கு இடையில் பாய்ந்து அடக்குவாராயின், எம் ஆயர் இனத்து மகளிர் தம்மை மணந்து தம் முலையைத் தழுவ எந்த விலையும் வாங்குவதில்லை என்ற ஆயர் மகளிரின் சிறப்புகளை,

“விலை வேண்டா, எம்இனத்து ஆயர் மகளிர் கொலை ஏற்றுக் கோட்டிடை, தாம் வீழ்வார் மார்பின் முலையிடைப் போல, புகின்.”

(கலித்.முல்கலி.103.71-73)

என்ற பாடல் வரிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. அதுமட்டுமல்லாமல்,

“அருநெறி யாயர் மகளிர்க் கிருமணங் கூடுதல் இல்லில் பன்றே.”

(கலித்.முல்கலி.103.16-21)

என்ற வரிகள் உலகத்தையே கொடையாகப் பெற்றாலும் அரிய கற்பு நெறியைக் கடைப் பிடிக்கும் ஆயர்குல மகளிருக்கு இரண்டு திருமணங்கள் நடைபெறுதல் இயல்பு அன்று என்பதை எடுத்துரைக்கின்றன. ஆயர்தம் வாழ்வியலோடு காதலும் கால்நடையும்

“ஆயர் வேட்டவர் ஆடுஉத் திணைப் பெயர் ஆவயின் வருஉங் கிழவரும் உளரே.”

(தொல்.அகத்.நூற்:21)

என்ற நூற்பாவின் கீழ் வரும் வினைவலர் தலைவன் தலைவியை வழியிடைக்கண்டு, மெய்த்தீண்டி ஆற்றாமையை எடுத்துக் கூறுவதாக முல்லைக்கலி 110-வது பாடல் அமைகிறது. தலைவன் மெல்லிய இயல்பினையுடைய ஆயர் சாதியில் பிறந்த பெண்ணிடம் காதல் கொள்கிறான். தன் காதலை ஆயர் வாழும் சூழல்களான கால்நடை, தயிர் கடைதல் போன்றவற்றோடு உவமை கூறித் தன் காதலை வெளிப்படுத்துகிறான். இச்செய்தியை,

“அச்சுத்தால் மாறி அசைவினான் போதந்து நிச்சம்தடுமாறும் மெல்லியல் ஆய்மகள்”

(கலித்.முல்கலி.110.8-9)

என்ற வரிகளில் காணமுடிகிறது. இங்கு தலைவனின் நெஞ்சம்மத்தைச் சுற்றிய கயிறு போல் ஆய்மகளின் நலத்தைச் சூழ்ந்து திரிகின்றது. ஆய்மகள் கூறிய கொடுஞ் சொற்களால் தலைவனது நெஞ்சு அஞ்சி அளப்பரியத் துன்பத்தை அடைந்தது. இதனால் முதன்முதலாக ஈன்ற பசு வீட்டிலிருந்து மிக்க தொலைவில், ஒரு தொழுவினுள் கட்டிவைத்த, தன் கன்றை நினைத்துப் புல் மேயவும் போகாமல் சுற்றித் திரியும். அத்தாய்ப் பசுவைப்போல ஆயர்மகளைக் கண்டு தலைவனது நெஞ்சு நாள்தோறும் அஞ்சுகிறது. இதனை,

“விடிந்த பொழுதினும் இல்வயின் போகாது, கொடுந் தொழுவினுள் பட்ட கன்றிற்குச் சூழும்

கடுஞ்சூழ் ஆ நாகுபோல் நிற்கண்டு நாளும்

நடுங்கு அஞர் உற்றது- என் நெஞ்சே.”

(கலித்.முல்கலி.110.12-15)

என்ற பாடல் வரிகள் அல்லாடும் தலைவனது காதல் உணர்வை வெளிப்படுத்துகின்றன. மேலும் துன்பம் பெருகி வாடும் தலைவன், நெய்க்கடையும் தயிரில் வெண்ணெய்

தேடாமல், காயாத பாலில் கையை விட்டு வெண்ணெய் தேடிக்கிடைக்காமல் வருந்துகிறேன். இத்தகையதலைவனது உயிர் வருந்தத்தக்கது என்பதை,

“அறியாது அளித்து என் உயிர்.”

(கலித்.முல்கலி.110-19)

என்ற வரி எடுத்துரைக்கிறது. ஆயர்களின் வாழ்வியலோடு தொடர்பான கால்நடைகள் மற்றும் தயிர்க் கடைதல், வெண்ணெய் எடுத்தல் போன்ற நிகழ்ச்சிகளைக் காதலுக்கு உவமையாகக் கூறியது கால்நடைகள் மீது ஆயர்களுக்கு இருந்த பற்றினை வெளிப்படுத்துகின்றது.

மோர் விற்கும் மெல்லியள்

தயிர்க் கடைதல் மற்றும் மோர்விற்கல் என்பது ஆயர்மகளிருக்குமட்டும் உரியதான வேலையாகும். முல்லைத்திணை ஆயர் மக்களின் அதிகாலையில் தயிர்க் கடைந்து மோர் விற்கச் சென்றமையைப் பெரும் பாணாற்றுப்படையில்,

“நாள்இருள் விடியல் புள் எழப்போகி
புலிக்குரல் மத்தம் ஒலிப்ப வாங்கி
ஆம்பி வால்முகை அன்ன கூம்பு முகிழ்
உறை அமை தீம்மயிர் கலக்கு, நுரை
தெரிந்து,
புகார் வாய்க் குழிசி பூச்சுமட்டு இரீஇ
நாள்மோர் மாறும் நல்மா மேனி.”

(பெரும்:155-160)

என்ற வரிகள் புலப்படுத்துகின்றன. ஆயர்குலப் பெண் மோர்விற்கும் காட்சியினைத் தலைவன் தன் காதல் உணர்வால் கூறுவது, அக்காட்சியை நாம் நேரில் காண்பதாக முல்லைக்கலி 109 வது பாடல் அமைகிறது. ஆயர் மகள் மோர் விற்கும் அழகை,

“கார் ஆரப் பெய்த கடிக்கொள்
வியன்புலத்துப்
பேராத சென்று, பெரும் பதவப் புல் மாந்தி
நீர் ஆர் நிழல குடம் சுட்டு இனத்துள்ளும்
போர் ஆரா ஏற்றின் பொரு நாகு இளம்

பாண்டில்

.....

**நூறோடு வந்தாள்- தகை கண்டை;
யாரோடும்**

சொல்லியாள் அன்றே வனப்பு.”

(கலித்.முல்கலி.109.1-8)

என்ற பாடல் வரிகள் தலைவன் தன் நெஞ்சோடு கூறுவதாக அமைகிறது. இப்பாடலில் யாரோடும் சொல்லி ஒப்பிட முடியாததாக இருக்கின்றதே இவளது பெருவனப்பு என்று ஆய்மகளின் வனப்பை வருணிக்கிறான் தலைவன்.

கால்நடை வளர்ப்பில் பெண்கள்

கால்நடை வளர்ப்பில் பெண்கள் பல பணிகளைச் செய்துள்ளனர். பால் கறத்தல், கால்நடைகளை மேய்த்தல், கன்றுகளைப் பிடித்துக் கட்டுதல் போன்ற பணிகளை மேற்கொண்டுள்ளனர். முல்லைக்கலி பாடல்களில் ஆயர், குல தலைவியின் காதல் வாழ்க்கைக் குறித்துக் கூறும் போது அவர்தம் அன்றாட வாழ்வில் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக விளங்கும் கால்நடையின் பராமரிப்புப்பணிகளும் சுட்டிக் கூறப்பட்டுள்ளன. ஆயர்குல மகளிடம் காதல் கொண்ட தலைவன் என் நெஞ்சு உன்னிடம் உள்ளது அதை அடிமையாகக் கொண்டு சென்றவள் நீ என்று கூற, அதற்குப் பதில் கூறும் பொழுது தலைவி தான் செய்யும் கால் நடைகளுக்கான பணிகளைப் பட்டியலிட்டு இந்தப் பணிகளையெல்லாம் நான் அடிமையாகக் கொண்டு சென்ற உன் நெஞ்சு செய்யுமோ என்று அவனை எள்ளி நகையாடுகிறாள். இதனை,

“நின் நெஞ்சம் களமாகக் கொண்டு யாம்
ஆள, எமக்கு எவன் எளிதாகும்
புனத்துளான் என்னைக்குப் புகா
உய்த்துக் கொடுப்பதோ?
இனத்துளான் எந்தைக்குக் கலத்தொடு
செல்வதோ?

திணைக் காலுள் வாய்விட்ட கன்று மேய்க்கிறதோ?

(கலித்.முல்கலி.108.30-33)

என்ற பாடல் வரிகள் சிறப்பிக்கின்றன. தனது காதலைத் தெரிவிக்கும் தலைவனிடம் உன் நெஞ்சை நான் எப்படி அடிமையாகக் கொண்டு செல்ல முடியும். உன் நெஞ்சு புனத்தில் இருக்கும் என் தமையனுக்கு உணவு எடுத்துச் செல்லுமோ? என் தந்தை, பால்கறக்கக்கலம் கொண்டு தருமோ? திணை அரிந்த வயல்களில் என் தாய் மேயவிட்ட கன்றுகளை மேய்க்குமோ? என்றெல்லாம் கேட்கிறாள். இந்த வேலைகளையெல்லாம் செய்யும் தலைவியைத் தலைவன் காதலிக்கிறான் என்பது தெரியவருகிறது. ஒரு கட்டத்தில் அவள் அவனது காதலை ஏற்கிறாள். இங்ஙனம் தலைமக்களின் காதல் வாழ்க்கையில் கால்நடைகளின் பராமரிப்புப் பணிகள் முக்கியத்துவம் பெறுவதை இங்கு காண முடிகிறது.

நிறைவுரை

சங்க இலக்கியங்களுள் காலத்தால் பிற்பட்டவை கலித்தொகையும் பரிபாடலும் ஆகும். கலித்தொகை ஐவகைநில மக்களின் காதல் காட்சிகளை நாடக அமைப்பில் காட்டும் ஓவியங்களாக உள்ளன. ஐவகைநில மக்களும் தனது நில அமைப்பிற்கு ஏற்ப காதல் ஒழுக்கங்களைக் கடைப்பிடித்தனர். அந்த வகையில் முல்லைக்கலியில், ஆயர் மக்களின் காதல், கால்நடை வளர்ப்பின் முக்கியத்துவம், ஏறுதழுவுதல் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் ஒருங்கே சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆயர்கள் கால்நடைகளுடன் பின்னிப் பிணைந்திருந்த ஒரு சமூக வாழ்வை முல்லைக்கலி காட்சிப்படுத்துகிறது.

ஏறுதழுவுதல் முல்லை நில மக்களின் வீரத்தையும், காளையின் மீது அவர்களுக்கு இருந்த ஈடுபாட்டையும், காதலையும் இணைக்கும் முக்கிய நிகழ்வாக இருந்ததை இக்கட்டுரை மூலம் அறிய முடிகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

1. அம்மன்கிளி முருகதாஸ், சங்கக் கவிதையாக்கம்- மரபும் மாற்றமும், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு, சென்னை. (பதிப்பு: 200).
2. திருஞானசம்பந்தர். ச, தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் மூலமும் உரையும், கதிர் பதிப்பகம், 93 தெற்கு வீதி திருவையாறு. (பதிப்பு: 2022).
3. மேகராசா. த, தொல்லியல் நோக்கில் சங்க இலக்கியம் (கீழடி அகழாய்வுச் சான்றுகளை முன்வைத்து) தமிழ் ஆய்வு ஆராய்ச்சியின் சர்வதேச நடுவர் இதழ், ஜிலை முதல் ஆகஸ்ட் 2020 அணுகப்பட்டது.
4. மோகன். ரா, பத்துப்பாட்டு முதல் பகுதி (மூலமும் உரையும்) நியூசெஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட் 41-பி சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் அம்பத்தூர், சென்னை. (பதிப்பு: 2011).
5. ராஜ்கௌதமன், கலித்தொகை- பரிபாடல் ஒரு விளிம்பு நிலை நோக்கு, விடியல் பதிப்பகம், 88, இந்திரா கார்டன் 4-வது வீதி, உப்பிலிபாளையம் அஞ்சல், கோயம்புத்தூர் -641 015. (பதிப்பு: நவம்பர் 2011).
6. விஸ்வநாதன் முனைவர் அ, கலித்தொகை (மூலமும் உரையும்), நியூசெஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட் 41-பி சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் அம்பத்தூர், சென்னை (பதிப்பு: 2007).